

# Ruimere aanvoer, hogere prijs en rekordopbrengst in 1963

## DANK ZIJ WONDERBARE TONGENVANGSTEN

Voor de meeste reders van de Oostendse en ruimer gezien, van de Belgische vissersvloot is 't jaar 1963 een zeer goed jaar geweest. Vooral dan voor de reders van de middenslagschepen. Deze schepen hebben immers de tongenslag meegemaakt, tongenslag waaruit zij als triomfators te voorschijn kwamen. Meteen was het een stimulans voor reders van oudere schepen om mee te werken aan de modernisering van onze verouderde middenslagvloot, die nu stilaan een nieuw uitzicht krijgt. Het was dus niet alleen een goed jaar voor vele reders maar ook voor de scheepsbouwers. Voor de handelaars zal het voorbije jaar ook wel zeer goed geweest zijn, de uitvoerders vooral zullen hier goede zaken gedaan hebben. Ons inziens heeft zowat iedereen dus reden om 1963 als een goed jaar te beschouwen. Zelfs de ambtenaars van de verschillende betrokken ministeries zullen gewaar geworden zijn dat het goed ging want er werd niet veel geklaagd.

Dat er ondanks de algemene goede tendens toch nog uitzonderingen geweest zijn, is eveneens waar. Er werden schepen verkocht aan het buitenland omdat de uitbating er van niet meer rendeerde, andere reders hadden af te rekenen met tegenslag of moesten maandenlang aan d'kaai liggen met defekte motoren. Ook het treffen van een goede markt was hier van groot belang en sommige schepen hadden wat dit betreft meer geluk dan de anderen.

Als we echter zien dat er een meer aanvoer was van 1.258.583 kg bij 'n meer-opbrengst van 30.997.500 F ten opzichte van 1962, dat ook een goed jaar was geweest, dan geloven we toch niet dat we aan de klaagmuur mogen staan. Het was weliswaar allemaal geen profijt want ook de onkosten van de uitbating zijn gestegen, maar toch is er reden tot optimisme. Er is evenwel geen reden om bij de pakken te gaan neerzitten en te denken dat we er gekomen zijn. In tijden van voorspoed moet er integendeel gewerkt worden om de nadelen van de slechte tijden, die onvermijdelijk ook nog gaan komen, te kunnen opvangen zonder er al te zeer onder te lijden.

Als we nu teruggaan naar de cijfers dan zien we dat de aanvoer steeg met 3,3% en de opbrengst met 0,73%. De gemiddelde prijs per kg steeg eveneens en wel van 11,11 F naar 11,63 F, dus een stijging met 0,52 F. Deze prijsstijging werd, zoals de hogere opbrengst trouwens, in de hand gewerkt door de grote tongenaanvoer.

### VEEL MINDER SCHELVIS

Was er voor de middenslagvisserij reden tot jubelen, bij andere scheepsklassen was het in 1963 niet zo briljant. Nu is het zo dat ook

de IJslanders doorgaans goed uit de kosten kwamen maar toch werden sommige vissoorten hier veel minder aangevoerd dan vorige jaren. Dit was ondermeer het geval met schelvis waarvan de aanvoer daalde met 1.463.933 F hetzij met 48,51%. In plaats van 3.059.403 kg kregen we slechts 1.575.470 kg. De prijs per kg was daarom niet veel hoger en steeg slechts van 9,07 F naar 10,90 F waardoor ook de opbrengst van deze vissoort veel lager bleef dan in '62. In plaats van 27.771.662 F bracht ze slechts 17.296.913 F op hetgeen neerkomt op een daling van 37,70%. Deze min-opbrengst van schelvis werd wel gedeeltelijk aangevuld door de ruimere opbrengst van rode zeebaars, vissoort die vorig jaar tamelijk veel werd gebracht en goede prijzen noteerde.

Werd er van IJsland minder schelvis gebracht, de schepen welke in de Noordzee visten brachten meer schelvis op de markt. Hier steeg de aanvoer inderdaad van 492.085 kg

### KOOLVISAANVOER STEEG MET RUIM 11 %

De IJslanders brachten wel minder schelvis en kabeljauw op de markt, ze zorgden evenwel voor meer koolvis. Deze koolvis was zeker welkom aan de uitvoerders die ze doorgaans gretig hebben afgenomen. Hierdoor kregen we trouwens, ondanks een ruimere aanvoer, ook een hogere prijs waardoor meteen ook de opbrengst van deze vissoort beduidend hoger lag. Nochtans werd er nogal veel kleine koolvis aangevoerd in de loop van 1963; ook deze kleine sortering ging echter vlot van de hand. Zelfs voor gevijlde kools bestond meestal een grote belangstelling.

In totaal kregen we in 1963 een aanvoer van 2.533.780 kg tegenover 2.261.404 kg in 1962. Een stijging dus met 272.384 kg. De prijs is verder gestegen en bereikte nu een gemiddelde van 9,01 F per kg, waar vorig jaar 8,61 F per kg werd betaald. Deze gemiddelde prijs komt dus neer op een 450 F per ben, hetgeen zeker een flinke prijs is. De niet-uitvoerders kunnen trouwens de laatste tijd bijna geen koolvis meer kopen en deze vissoort is dan ook vaak duurder dan kabeljauw van IJsland. De opbrengst van deze soort steeg nogal aanzienlijk en wel van 19.492.252 F naar 22.852.380 F, hetzij een vermeerdering met 3.360.128 F. Bij een aanvoerstijging van 11% kregen we dus een opbrengstverhoging van ruim 17%. Een goed punt voor koolvis.

### RUIMERE PLATVISVANGSTEN

Waar in de eerste maanden van 1963 zeer veel tong werd gebracht,

kregen we de maanden nadien zeer veel platvis. De tongenvangsten bleven toen uit en de schepen moesten hun reis veelal goedmaken met andere soorten. Platvis vormde van deze soorten een van de voornaamste. Ondanks deze ruimere aanvoer kregen we voor deze platvis toch een hogere gemiddelde prijs, zij het dan dat die prijs zeer weinig verschild met die van 1962. De 7,98 F werden 8 F per kg zodat het verschil hier werkelijk miniem is. De totale aanvoer van pladijs is opgelopen van 1.855.030 kg tot 2.151.384 kg, wat dus een stijging geeft van 296.354 kg of + 21,39%. De opbrengst was vanzelfsprekend eveneens hoger en steeg van 14.549.163 F naar 17.215.640 F hetzij met 2.666.477 F. Platvis kreeg doorgaans de beste prijzen in de nazomer toen de kwaliteit ook wel het best was. De grotere soorten gingen heel dikwijls naar het buitenland, de platjes waren voor het grootste gedeelte voor de leurrehandel terwijl de middensoorten naar allerlei handelaars gingen.

### MEER EN GOEDKOPERE WIJTING

Een vissoort die eveneens zeer veel wordt aangevoerd en in 1963 opnieuw beduidend meer dan in '62 was wijting. Dit is voorzeker ook wel de vissoort die het meest van al wordt gevangen en waarvoor doorgaans niet danig veel belangstelling bestaat. Vele mensen, zelfs langs de kust, beschouwen de wijting als een minderwaardige soort. Dit is echter niet waar want een verse wijting is even smakelijk als gelijk welke andere vis. Mits een betere voorlichting zou hier heel wat kunnen bereikt worden. Een gemiddelde prijs die een paar frank hoger zou komen te liggen zou de ganse visserij ten goede komen want van alle visgronden wordt wijting binnengebracht.

Ondertussen moeten we bij de werkelijkheid blijven en bekijken we de cijfers voor 1962 en 1963. De aanvoer van wijting is opnieuw gestegen en wel van 2.363.374 kg naar 2.695.220 kg, hetzij een meer-aanvoer van 331.846 kg of 14%. De prijs is iets teruggelopen en wel van 6,10 F naar 5,97 F. Toch bleef de opbrengst nog een flink stuk boven deze van vorig jaar. Ze steeg inderdaad van 14.422.774 F naar 15.907.294 F wat neerkomt op een toename met 1.484.520 F of 10% tot 979.890 kg. De gemiddelde prijs lag zeer laag en daalde ten opzichte van 1962 van 7,50 F naar 6,59 F. Een uitleg hiervoor kan gemakkelijk worden gevonden als we weten dat er van de Noordzee veel meer totten dan schelvis werden gebracht en dat deze totten nogal eens erg klein waren. De opbrengst van deze Noordzee-schelvis was wel hoger dan vorig jaar en steeg van 3.607.041 naar 6.444.753 F. Een opbrengst-stijging dus van 78,67% bij een aanvoermeerdering van 99,12%.

### OOK MINDER KABELJAUW

Voor de ronde vis is het in 1963 blijkbaar niet bijzonder goed geweest. Inderdaad, na de sterk gedaalde aanvoer van schelvis zien we

dat ook kabeljauw veel minder gebracht werd en dit keer zowel van IJsland als van de Noordzee. De daling was elke keer tamelijk aanzienlijk, gezamenlijk voor de beide soorten bedroeg ze immers 1.426.553 kg. Het was echter vooral van IJsland dat er minder werd gebracht want daar zagen we de aanvoer verminderen van 3.761.390 kg naar 2.857.431 kg, dus 903.959 kg. De Noordzee-kabeljauwaanvoer daalde van 1.607.146 kg naar 1.084.552 kg en was dus bijzonder schaars. Van de Noordzee wordt trouwens elk jaar minder en minder gebracht, waardoor ook de belangstelling elk jaar kleiner wordt vanwege onze reders. Wat de opbrengsten betreft van de beide kabeljauwsoorten, deze waren eveneens veel lager dan vorig jaar want van IJsland werd een minder-opbrengst geboekt van 7.445.424 F en van de Noordzee bedroeg de min-opbrengst 5.130.872 F. Dit niettegenstaande een gemiddelde prijs die lichtjes steeg. In verband met deze gemiddelde prijs moeten we toch aanstippen dat deze niet is gestegen in verhouding tot de kleinere aanvoer. Hiervan zal de invoer wel de grote oorzaak zijn. IJslandse kabeljauw werd in 1963 verkocht tegen een gemiddelde van 9,77 F per kg, de Noordzee-kabeljauw kreeg een gemiddelde van 14,83 F per kg. In 1962 waren deze prijzen respectievelijk 9,37 F en 13,22 F. In totaal bracht de kabeljauw dus ruim 12,5 miljoen minder op, een cijfer dat reeds een zekere betekenis krijgt in een visserijlandje als het onze. Dat er minder Noordzee-kabeljauw wordt gebracht is redelijk normaal, er wordt minder op gevestigd; dat van IJsland echter ook zoveel minder kabeljauw wordt gebracht is minder normaal. Het aantal IJslanders is immers niet kleiner geworden, integendeel.

### MINDER GUL VAN IJSLAND, MEER VAN DE ANDERE VISGRONDEN

Na de voorgaande ongunstige cijfers betreffende de schelvis en kabeljauw, krijgen we nu voor de gullen toch al iets betere cijfers. Inderdaad, de totale aanvoer van gul is in 1963 groter geweest al is het dan ook in zeer geringe mate. Van IJsland kregen we minder gul, hier daalde de aanvoer van 2.341.380 kg naar 2.244.322 kg, een vermindering dus met 97.058 kg. Van de Noordzee steeg de aanvoer evenwel van 1.606.455 kg naar 1.719.719 kg, dus een vermeerdering met 113.264 kg. Deze gullen werden niet alleen van de Noordzee gebracht, ook van de Noord en de Witte bank, de West en de Kreeftenput. Dank zij de meestal ruime vraag van de uitvoer kregen deze gullen hogere prijzen dan vorig jaar, waardoor niet alleen de gullen van de Noordzee maar ook deze van IJsland een hogere opbrengst gaven. De IJslandse gul bracht in 1963 inderdaad in totaal 17.238.968 F op, in 1962 was dit bedrag 16.310.960 F, een meer-opbrengst dus van 928.008 F. De prijs per kg steeg van 6,96 F naar 7,68 F. De gullen die van de andere visgronden kwamen noteerden een gemiddelde prijs van 10,69 F, hetzij 2,54 F meer dan in 1962 toen slechts

vervolg blz. 13

# Ruimere aanvoer, hogere prijs en rekordopbrengst in 1963

## DANK ZIJ WONDERBARE TONGENVANGSTEN

(vervolg van blz. 3)

8,15 F werd betaald. Hierdoor steeg de opbrengst van 13.099.956 F naar 15.319.378 F, hetzij met 2.219.422 F. Opmerkelijk was wel dat dikwijls hogere prijzen werden betaald voor de kleine dan voor de grotere gul-

Doorgaans werd van de Noord de mooiste wijting gebracht, gewoonlijk werd er ook de beste prijs voor betaald. Deze vissoort kende trouwens een zeer wisselende markt, iets waar aanvoer en weersomstandigheden de grootste rol in speelden. Bij slecht weer kregen we inderdaad veel Hollandse kopers op de markt, hetgeen de prijs een paar honderd F per mand deed stijgen. De IJslandse wijting was veelal de grootste en de goedkoopste. Van de kreeftenput werd meestal zeer kleine wijting gebracht, ook van de Witte bank en de Oost kregen we meestal kleine sortering. De wijting van de west kreeg evenals deze van de Oost dikwijls flinke prijzen. Noordzee-wijting was nogal eens van minder goede kwaliteit wegens de lange duur van de reizen.

### TONGEN MAAKTEN HET JAAR GOED

Waar de middenslag het vroeger jaren altijd moest hebben van de haring heeft ze het dit jaar onverwacht van de tongen gekregen. Jaren als 1963 zijn zeer uitzonderlijke jaren en werden nooit voorheen gekend. Waarschijnlijk zullen wij het ook niet meer beleven dat er nog zulke tongenvangsten worden aangevoerd. De meeste middenslagschepen hebben meteen een uitzonderlijke opbrengst weten te bereiken. De tongenaanvoer van 1962 werd met niet minder dan 75% overtroffen en steeg van 2.439.187 kg naar 4.269.575 kg. Een vermeerdering dus van 1.830.380 kg, een cijfer dat kan tellen. Natuurlijk kregen we in die periode van onovertroffen aanvoer, prijzen die al eens zeer laag waren. Toch kunnen we moeilijk spreken van een katastrofale toestand aangezien de meeste tongen steeds een uitweg vonden naar Frankrijk en dat daardoor de gemiddelde prijs werd opgehouden. Zodoende was er op het einde van het jaar geen zulk groot verschil in prijs aangezien deze slechts daalde van 37,92 F naar 30,48 F. Deze prijs werd eveneens sterk beïnvloed door de fantastische prijzen die deze zomer en deze herfst werden betaald en waarbij op sommige dagen een gemiddelde werd bereikt van boven de 100 F per kg. De tongenopbrengst is vanzelfsprekend fel gestegen en liep op van 92.527.370 F naar 130.151.505 frank hetzij met 37.624.135 F. Het was dus vooral dank zij de tongen dat een hogere jaaropbrengst werd bereikt.

De andere fijne vissoort, tarbot, werd meer gebracht dan vorig jaar. Toch was de aanvoer hier niet veel groter dan in 1962 aangezien er slechts een tijdje was met 34.289 kg. Deze aanvoerstijging ging gepaard met een daling van de prijs zodat de opbrengst slechts 57.592 F hoger was. In een gans jaar is dit werkelijk zeer weinig zodat we mogen spreken van een gelijkgebleven aanvoer en opbrengst van dez vissoort. De aanvoer steeg van 311.278 F naar 345.567 F, de opbrengst steeg van 11.237.173 F naar 11.294.765 F en de prijs daalde van 36,10 F naar 32,71 F. Dit laatste zal wel niet zo zeer te wijten zijn aan de grotere aanvoer dan wel aan het feit dat er meer kleine tarbot werd aangevoerd vorig jaar.

### ROGGENAANVOER BLEEF GELIJK

De aanvoer van rog in 1963 was zowat gelijk aan deze van het jaar daarvoor. De gemiddelde prijs was echter iets lager zodat de opbrengst lager uitviel dan in 1962. Er werd minder keilrog aangebracht in 1963, enerzijds door het feit dat de kanaalvisserij gedurende een paar maanden werd stilgelegd toen de tongenjacht op de West werd bedreven. Verder is ook onder het jaar de aanvoer van keilrog niet zo groot geweest als in 1962. Hierdoor is de gemiddelde prijs voor rog dan ook gedaald. De aanvoer is gestegen van 2.085.410 kg naar 2.096.283 kg. De prijs is gedaald van 10,73 F naar 10,35 F en de opbrengst verminderde hierdoor van 22.291.666 F naar 21.700.715 F. Een min-opbrengst dus van 690.951 F bij een aanvoerstijging van 10.873 kg.

### «ANDERE SOORTEN»

#### WAREN DUURDER

De aanvoer van de «andere soorten» is in 1963 iets lager geweest dan deze in 1962. Deze min-aanvoer is echter meer dan goedgemaakt door de betere gemiddelde prijs die steeg met 0,57 F per kg, waardoor uiteindelijk toch een meer-opbrengst van ruim 6 miljoen werd bereikt. Dit zal in de eerste plaats te wijten zijn aan de zeer hoge prijzen die praktisch gedurende het ganse jaar werden betaald voor rode zeebaars, steenschol, rode knorhaan en staartvis. Rode zeebaars was inderdaad zeer in trek en kreeg vaak onverwacht hoge prijzen. Dit ligt dan in de eerste plaats aan het fel gestegen verbruik van deze soort. Steenschol werd eveneens zeer duur verkocht, dit dank zij de vraag uit Frankrijk naar deze vissoort. Vooral toen er veel minder tong werd gebracht is de prijs voor de steenschol sterk gaan stijgen. Staartvis was om dezelfde reden zeer duur want ook deze soort ging vooral naar het buitenland. De aanvoer van de «andere

soorten» is gedaald van 11.762.309 kg naar 11.720.452 kg, de opbrengst steeg van 112.397.099 F naar 118.723.978 F. De prijs steeg van 9,55 F naar 10,12 F.

De totale aanvoer van bodemvis te Oostende steeg van 35.945.851 kg naar 36.273.645 kg, de opbrengst liep op van 404.314.130 F naar 438.077.007 F en de gemiddelde prijs per kg steeg van 11,24 F naar 12,09 F.

### MEER HARING, SPROT EN GARNAAL

Niettegenstaande we voor wat het haringseizoen betreft kunnen spreken van een volledige mislukking, kregen we in totaal toch meer haring op de markt dan in 1962. Dit is toe te schrijven aan de grote haringvangsten van deze zomer. De gebrachte haring was echter dikwijls van slechte kwaliteit zodat er bijna geen belangstelling voor was. Daarenboven werd er ook in het buitenland zeer veel haring gebracht waardoor er ook van die kant geen vraag was. Meer haring dus maar een gedaalde opbrengst door een gemiddelde prijs die terugviel van 9,19 F naar 4,59 F voor de volle, en steeg van 6,46 F naar 7,90 F voor de ijle haring. In totaal werd een min-opbrengst geboekt van zowat 3,5 miljoen.

De sprotvissers deden het beter en brachten vooral op het einde van het jaar zeer veel sprot aan. Niettegenstaande ook hier een dalende prijs werd geboekt kon hier toch een zeer sterk gestegen opbrengst

worden geboekt. Hiervan is de opvangregeling zeker de oorzaak geweest. Zonder opvangregeling zouden de prijzen reeds na een paar weken zijn ineengestort.

Wat tenslotte de garnaalaanvoer betreft, ook deze was aanzienlijk ruimer dan vorig jaar. Toch kan over de garnaalaanvoer moeilijk een idee gevormd worden omdat er te veel garnaal langs niet-officiële weg aan de man gebracht wordt. Toch was er een aanvoerstijging van zowat 45 T bij een opbrengstvermindering van nagenoeg 583.000 F. De garnaalprijs was immers ook veel lager dan in 1962 en daalde met bijna 16 F per kg gemiddeld. Toch hebben de garnaalvissers een zeer goed jaar achter de rug.

### BESLUIT

Na de massale tongenvangsten van februari, maart en april kon reeds met zekerheid worden gezegd dat 1963 voor veel schepen een rekordjaar zou worden, kwestie van opbrengst. Voor de meeste schepen is dit ook het geval geweest. De aanvoer was groter en er werden het ganse jaar door goede prijzen betaald. Er waren natuurlijk ook weken waarin het minder goed was en zelfs bepaald slecht. Zulke weken zijn echter vorig jaar tamelijk schaars geweest.

Dat 1964 een even goed jaar zal zijn als 1963 is iets dat bijna onmogelijk is. Een beetje minder zou toch ook de meesten al tevreden stellen. We hopen dan ook voor onze reders dat het, zo zal uitvallen.

VANAF HEDEN ZIJN DE  
ELEMENTEN VOOR ALLE

# mazout- & oliefilters

AAN ZEER GOEDKOPE VOORWAARDEN VERKRIJGBAAR

BIJ

## S.C.A.P.

Hendrik Baelskaai, 27

Oostende — Tel. 729.51

ONMIDDELLIJKE en EINDEJAARSRIJSTOURNES